

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam epnemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus liberiter. (Az általunk katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseltük.) XIII. Leo papa Zichy Náador grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és lap tulajdonos:
Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség: Bástya-utca 9.
Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Az új kormányos.

Sz.-Féjérvár, február 21.

A visszavonás eszméje elbukott, diadalt aratott fölötté a béke. Lehetett-e ez másként, várhattunk-e egyebet a Felső bölcességétől, amely megugyilatkozott mindig, mikor veszély környékezte az országot?! Hasztalan volt a ravasz praktika, sikertelenek voltak a megtévesztés kísérletei, hiábavalók a harcz lovagjainak megfeszített erőlködései, a korona megmaradt annak ami mindig volt: igazságosnak, atyainak és bölcsnek.

Tehát nem Fejérvár a Tiszák s Bánffy jelöltje, hanem Széll Kálmán a béke embere! Őt állította a király kormányunk élére, kezébe adván a hatalmat, amely oly nehezen volt kicsavarható Bánffy kezeiből. E tényével kifejezést adott a Felső ama kívánságának, hogy a béke helyreálljon minden vonalon s hogy igazi rend lépjen helyébe a fejtelenségnek s zürzavarnak. A Széll Kálmánra esett legfelsőbb választásnak azonban még az a jelentősége is van, hogy az új kormánynak nem szabad elzárkóznia az ellenzék kívánságai elől. Ez a célzat evidens s már most csak az a kérdés, mennyiben tartatik majd szem előtt Széll Kálmán kormánya részéről?

Az új kormányelnök egyénisége van annyira önálló, hogy kormányzásában klikkek befolyásának engedne, minde-

mellett ne tápláljunk vérmes reményeket; mert hisz továbbra is szabadelvű kormányval állunk majd szemben, a rendszer — reméljük — más lesz, az elvek azonban a régiéek.

Jól beavatott forrásból értesülünk, hogy az új miniszterelnök programja tisztán a béke politikája lesz, de ugyanez a forrás szerint Széll már készen tart egy formulát, mely a jövőben lehetetlenné teszi a technikai obstrukciót. Vagyis más szóval ez azt jelenti, hogy kibekülnék véletek, hanem a fegyvert elszedjük föltek! Vajon egészen korrekt formája ez a békekötésnek?!

Lehet, hogy sok esztendőre nem lesz szüksége az ellenzéknek erre a védelmi fegyverére, mert hisz Bánffy s Tiszák már letárgyaltattak; de jöhet idő, amikor egy új Bánffyval gyűlik meg a bajunk, mit csinálunk akkor pusztán a hatalom ereje ellen? Mint támadó fegyvert elítéljük az obstrukciót, de mint védelmit szükségessnek tartjuk. Pusztában lakó ember nem azért tart fegyvert, hogy gyilkoljon vele, hanem hogy megvédje életét, ha arra gonosztevők törnek.

Ha Széll Kálmán a békét, az országos rend fenntartását, a nemzet alkotmányos jogainak tiszteltetését tartását, becsületes nemzeti kormányzatot s tiszta politikát vett föl a programjába, mire való akkor félelme az ellenzék ama fegyvertől, melyet az csak védelmére szokott használni?

tem az ágyon, kihűlő testtel, érzéketlenül. Három doktor is konstatálta, hogy megszűnt az orvosi tudomány. Legjobb bevárni a krízist.

Akkor nagyon mélyen sóhajtottam és nagyon mélyen elaludtam. Az orvosok azt mondják ilyenkor: győzött a természete, no meg a fiatalága.

Az orvosok tévedtek. Nem a természet mentett meg, sem a fiatalágom, hanem Lizi néni. Az ő szeretete, az ő ápolása és az ő pontossága. Lizi néni az ápolónőm volt. Külsőjére nézve: nagyon vén, fölöttébb kicsi és lehetetlenül sovány.

De nem mindig volt ilyen.

Lizi néninek állítólag valamikor varróleány korában pokolian fekete szeme volt s nem lehetetlen, hogy akkortájt Eliznek szólították.

Elizből később Lizi néni lett, a fekete szemekből kialakult az ifúság tüzes lángja s az idő, mely már anyai sok kegyetlenséget művelt, rávetette magát a gyöngyör fogakra, úgy hogy Lizi néninek rágásra, metszésre utóbb nettó három foga maradt; de kárptólásul a bölcs gondviselés ezt a három fogat legalább jó hosszúra növesztette.

Ne vádoljanak indiszkrécióval, ha elárulom, hogy Lizi néni lelkét egy fiatalkori édes bűn szelid emléke ragyogta be. És ha visszaemlékezett csábítójára, nem volt keserű a szíve. Hisz neki köszönhette minden boldogsát, minden örömét: a Mariska leányát.

Majomszeretettel csüngött a leányán — és

A közjogi ellentétek küzdelme ugyan megmarad továbbra is, hanem csak a parlamenti tárgyalások rendes keretén belül; ilyen késhegyre menő viadalra azonban, amilyen ez az utolsó volt, nem lehet kilátása Széll Kálmának, akinek egyénisége, politikai tisztasága s tekintélye ezt már jó eleve kizárja. Az obstrukciói lehetlenné tételére irányuló törekvései Széllnek mégis azt mutatják, hogy nincs egészen megnyugodva a jövő békéjét illetőleg. Ez helytelen; mert bizalom bizalmat szül s ha Széllnek nincs mi bennünk bizalma, miért tegyen minékünk ő benne?!

Egyébiránt legyünk jó reménységgel, s örüljünk küzdelmünk eddigi eredményeknek, amely a mi diadalunk. Kívántuk, hogy Bánffy menjen: elment: kívántuk, hogy az ország kimeneküljön a bizonytalan, vészes helyzetből: félig-meddig kimenekült; kívántuk olyan embert a kormány élére, akiben valamennyire megtalálja az ellenzék a becsületes kormányzás garanciáit: nos hát ezt is megkaptuk Széll személyében, akiben még most bízunk, már amennyire mi a szabadelvűség zászlótartójában bízhatunk. Ime az eredménye az egyesült ellenzék harcának!

Egyelőre elégedjünk meg ezzel, örüljünk is neki, de sohase feledjük, hogy aki nekünk ez örömet megszerezte, az maga a nemzet jószágos, bölcs atyja: a király volt!

Lizi néni.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárczája. —

Írta: Hervay Frigyes.

Nem tartozom a vakbuzgó emberek közé, a vallásosságomhoz is férne néhány szó. Mámoros fölvel megtagadtam már az Istent és megesezt, hogy a kinek nagyobb dicsőségére együtt énekeltem egykor a szent zsolozsmát hívó népek seregével, káromló szóval szoltam a keresztben halt megváltóról. És mégis nincs az a hatalom, a mely éjjel álomra kényszerít, ha előbb nem imádkoztam. Nyugtalan szenderegésből felriadok néha, mint a tetten kapott tolvaj. Addig-addig, amíg észre térek s eszembe jut, hogy biz elfeledtem imádkozni. Gépiesen keresztet vetek. Valami emberfölötti hatalom, valami bensőbb szükség hajt rá, hogy imádkozzam.

És mikor áldásba foglalom a szerettem nevét, de hogy is feledném ki közüllük az öreg Lizi nénit.

Óreg, mondom, pedig bizony azt sem tudom róla: él-e még, vagy hal-e? Nem tudom, számít-e Istennek az én imádságom, de én mindennap imádkozom érte; és ha már megszűnt dobogni jószágos szíve, a haló porára is ezer áldás szálljon.

Mert, hogy im élek ma, csakis neki köszönhetem. Rám lesett a halál vigyorgó pófával, hagymázos álomban láttam amint csontos öklét nyújtogatta felém. Mozdulatlanul feküd-

boldog volt, ha beszélhetett róla. Hogy milyen jó, hogy milyen kedves. A dohánygyárban dolgozik és hat forintot keres hetenkint.

Hallgattam róla a sok jót, a sok szépet, hallgattam szívesen és örömmel. Lizi néni nagyon érdekesen tudott mesélni. De rendszeren, a mikor legérdekesebb lett volna, abbahagyta a szót, hogy belém gyömmöszölje az orvosságot, vagy hogy igazítsa a párnámon.

— Lizi néni, mondtam, hagyja el ezt folytassa inkább.

Beszélhettem neki. Rám se hederített. Szinte bosszantott már a másodperczegek pedáns pontosságával, de hiába volt minden szavam, Lizi néni kéréseimre nem volt a rendeletek teljesítésében.

Ha azután ezt elvégezte és éppen csendes óram volt, hát újra leült.

— Hol is hagytam el?

És beszélt tovább a leányról.

Soha nem láttam a Lizi néni leányát. Tudtam, hogy pontban fél nyolczkor este mindennap beállit a konviktus beteg-szobájába, de ránézni a világrét nem mertem. Vastag, bárdolatlan hangja volt s a hangjából következtetve, Mariska inkább volt túl a harminczon, mint innen.

Lizi néni gondosan kipakolt mindennap az asztalfióból két kis csomagot. Pecsénye volt az egyikben, sütemény a másikban. A maga ebédjéből tette félre. S hogy a sütemény is finom volt, meg a pecsenye is izletes volt, an-

A korona döntése.

Ő felsége a király tegnap megbizta Széll Kálmánt az új kabinet megalakításával, a mit Széll el is fogadott.

Bánffy Dezso a mikor beadta a Felsőnek lemondását egyttal utódjául Fejérváry Géza bárót ajánlotta, a király azonban az nap nem döntött. Tegnap délbén aztán Széllt fogadta kihallgatáson, mely audencia harmadfelóra hosszat tartott. A király meghallgatta Széll pozícióit a helyzet szanalására vonatkozólag s végül megbizta őt az ősszminiszterium megalakításával. Ma reggel már Budapestre érkezett a dezi, ált miniszterelnök, hogy mint ilyen az ellenzékkel folytassa a kompromissum tárgyalásokat.

A királyi döntés híre kellemes hatással volt a magyar politikai körökre, csak éppen Bánffyék s a Tisza klík kapott töle orrvérzést, mert biz ez neü jelent egyebet, mint hogy az ő idejük lejárt. Bánffy mehet Dobokába csicsókat termelni, Tisza meg elrejtözhet elveinek sokszor megforgatott köpönyegibe.

Széll Kálmán 1845-ben június 8-án, született a vas megyei Gasztonyban, hol atya, József 1842-1848-ig, majd ismét 1861-ben alispán, 1865-1867-ig országgyűlési képviselő és az 1867-től 1871-ig terjedő időben főispán volt. Középkorai tanulmányait Sopronban és Szombathelyen végezte, jogot Budapesten hallgatott. Jogtudorá 1866-ban avatták s 1867-ben szolgabíró lett. A következő évben Deák-párti programmal megválasztotta a szentgothárdi kerület országgyűlési képviselővé s azóta majdnem szakadatlanul ezt a kerületet képviseli a Házban. A képviselőháznak hét éven át jegyzője volt s állandó előadója a pénzügyi bizottságnak, a központi bizottságnak, a horvát ügyekben kiküldött országos bizottságnak és a delegáció hadügyi albizottságnak. Minden téren, különösen pénzügyi és közgazdasági kérdésekben kiváló munkásságot fejtett ki s ezeket illetőleg csakhamar tekintélylyé nőtte ki magát. Annak idején nagy kedvelte volt Deák Ferencnek és sokat fordult meg az "örög ur" környékében. Nőül is vette gyámleányát, Vörösmarty Mihály költő leányát, Ilonát. Deák Ferenc 1868-tól 1875-ig a nyarat mindig Széll rátió bí-

nak bizonyosságán csak annyit hozok fel, hogy Lizi néni a fehér papok konyhájából kosztolt.

S míg a leány hozzálátott a falatozáshoz, megindult a beszéd.

Beszélgetés közben Lizi néni sohasem feledkezett meg rólam s csak oly pontosan hájtotta végre a rendelkezéseket, mint napközben.

S az orvosnak százféle rendelete is volt. Rendellete volt a napnak minden órájára és minden óra negyedére. Lizi néni soha tévesztette el. Betéve tudta, mikor kell adni kimint, mikor a tejet konyakkal; mikor kell hideg lepedőbe göngyölni és mikor kell a homlokomon jeges zacsokot váltani.

Lizi néni pontos volt, mint egy végrehajtó és türelmes, mint a bibliai szentek.

Mikor velem foglalatalkodott, oda jött néha a leánya az ágyamhoz.

Dehogyan is megfogalmillantani. Ösztönszerű szegyenkezés fogott el, tudván, hogy egy leány áll mellettem, míg én a legpogyolább neglizsében fekszem az ágyon.

Történt egy estén, hogy Mariska a szokottnál jóval később érkezett a beteg szobába. Csendesen lépett be és halk volt a beszéde.

Mohón figyeltem minden szavára. Megtudtam, hogy Lizi néni lánya heves szerelmegyült egy derék cipészlegény iránt és megtudtam, amit a leány boldogan közölt anyjával, hogy értelme viszonzása talált, és megértettem végül a Lizi néni szavaiból, hogy a szerelmek nem lehetnek egymáséi.

Azaz, hogy ezt nem érttem meg. Ha szeretik egymást, mért ne lehetnének egymáséi. Ha pedig Lizi néni igazán szereti leányát, mért fosztja meg boldogságtól?

tokán töltötte. Többször lett volna alkalma elfoglalni a miniszteri bársonyözetek, míg végre 1875-ben, a füzio urán pénzügyminiszter lett; ezen állásától azonban a boszniai ökkupáció után megvált. Mikor tárczáját átvette, az ország pénzügyi viszonyai meg lehetőséven romlottak voltak; kezébe vette ezen abnormis állapot rendezését és az ország megrendült hitelének helyreállítását egy oly program alapján, mely minden részletében átgondolva kitűnően bevált s a legnagyobb eredményeket mutatta fel, elannyira, hogy az ország pénzügyi adminisztrációja még mai nap is a Széll által lefektetett alapokon nyugszik. Szigoruan takarékos, erőyes és öntudatus pénzügyi politikával rendet hozott az államháztartásba, fokozta a jövedelmeknek minden ágát s jelentékeny adóemelésekkel eddig nem sejtet magas fokra emelte az állami bevételeket. Ő létesítette az adófelügyelői intézményt s ezzel az ország pénzügyi adminisztrációját újjászervezte. A később bekövetkezett vasuti államosításnak első feltételét megteremtette azáltal, hogy a keleti és a Tiszai vasutat megszerzte. Ő kötötte meg az 1878-iki pénzügyi és gazdasági kiegyezést Ausztriával, a bankkérdést a régi egységes osztrák banknak reorganizálásával és közös osztrák magyar bankká való alakításával megoldotta és oly eredményeket mutatott fel, hogy midőn a pénzügyminiszterségről lemondott, a deficit felénél kisebb összegre szállott alá s az államháztartás majdnem az egyensúlyi pontján volt. Így állította helyre az ország hitelét. Időközben a király a valóságos belső titkos tanácsi mőtöságot adományozta neki. Számos éven volt a delegáció és a pénzügyi bizottság tagja, majd 1862-1866-ig ez utóbbi bizottság elnöke. A közügyek terén szerzett érdemeinek elismerésül 1883. október 7-én a Lipót rend nagykeresztjével tüntette ki a király. Elnöke volt az 1892. XXI. t. c. értelmében kiküldött országos ellenőrző bizottságnak és az 1866-ban Budapesten ülésezett delegációnak.

UJDONSÁGOK.

— A Szent atya jubileuma. Huszonegy éve volt tegnap, hogy Szent atyánk XIII. Leo pápa Szent Péter örökébe lépett s e hosszu idő alatt bölcsességgel szeretettel s ha kellett, erélylyel kormányozta az egyház hajóját. Nem volt eselszövény, amelyen át ne látott volna, sem gög, melyet meg ne szegyenített, meg ne aláztott volna. Nemesak tehetsége, hanem Istentől adott szerenésje is nagy volt és két évtizeden

Egy kis önzés volt Lizi néni részéről, meg egy kis féltékenység. Aztán, hogy öszinték legyünk, hát Lizi néni egészen más parthint várt a leánya számára, mint egy cipészlegényt. — Pedig hozzá kell adnod mama! — mondta a leány.

— Légy okos, Mariska. Hiszen, gondold meg, csak nem megy egy cipészhez, egy közönséges suszterhez. Amig én élek, nem leszel a felesége. Punktum.

— Akkor a szeretője leszek, mama! Lizi néni megdöbbenve nézett a leányra. Az pedig észántan folytatta:

— Még nem tudom mit teszek. A te akaratod szerint nem lehetek az övé. Am legyen. Meglehet, hogy valami bolondot fogok elkövetni, de arról sem állok jót, hogy nem teszek valami kárt magamban. Jó éjszakát, mama.

Másnap nem jött el. Lizi néni aznap este szörnyen szórakozott volt. Vacsorázi is elfelejtett és alvársra sem gondolt. Mindent, mindent elfelejtett, kivéve az orvos rendelkezéseit, melyeket minden szórakozottsága mellett is pontosan teljesített.

Valami név nélküli aggodalom ült a lelkemre és nagyon nyugtalan éjszakám volt. Lázás álmoképek gyötörték és Lizi néni nek minduntalan dolga akadt az ágyamnál.

Valamivel jobb kedvvel ébredtem. Kilenc óra felé járt az idő és Lizi néni éppen kinyitotta az ablakot, hogy szellőztesse a szobát.

Friss szél áramlott be az ablakon s nekem egyszerre nagyon pajkos kedvem kerekedett. Szerettem volna felugrani az ágyból, felöltözöküdni és bebarangolni a várost keresztül-hasul.

át az egyház történetében egyik ragyogó lapot a másik után írta be, a Lumen de Cielo nagy pápája. Az elbizakodásában hátárt nem ismerő Bismarckot megtörtte, az egyes európai államokkal helyreállította a megzavart békét, anélkül, hogy az egyház jogaiól bármily csekélységet is feláldozott volna. Magasszemű körlevelei által becsülést, elismerést és köveket szerzett a katolikus hitnek. A szolgáltságba, bünbe és nyomorba sülyedt Keletre irányozva tekintetét, csaknem egy millióra menő lelket térített vissza a keleti szertartásu katolikus hitre s ezáltal új erőt és fényt nyert a katolikus egyház. Ázsiában és Afrikában, nemkülönben a szabad Amerikában elterjedt és folyton terjed a katolikus hit. Hatalmas mozgalmat szervezett az afrikai rab-szolgátság megszüntetésére s száz és száz új püspökség, több ezerre menő új plebánia felállítására számtalan iskola, egyetem, intézet, kongregáció és ki tudná előszámlálni, hány menhelye a hitnek, és civilizációnak, jelzi e nagy pápa uralkodásának huszonegy évét. Világhírű műveket láttunk e nagy időn át, dicsteljes harcosok ezrei léptek sorompóba Krisztus ügye védelmében, voltak hatalmas nagy harcok zajos, vig ünnepek, voltak nagy üldözések s létőlő fájdalom, de Isten bosszút állt a kevélyeken s XIII. Leo pápa dicsőségtől és boldogságtól környezve ülte diadalát a század romlott lelke fölött, mely mindenütt vihart támasztott szent Péter sziklájára ellen. A Gondviseléshez ezrek imája emlékedik drága életéért, hogy boldoggá tegye őt s ne adja ádáz ellenségének kezébe!

— Hódoló tisztelgés a királynál. Tegnap délelőtt 10 órakor fogadta ő felsége az 1900. évi pári-i világhiállítás magyar történelmi csoportjának végrehajtó bizottságát Széchenyi Béla gróf vezetése mellett. Széchenyi gróf rendületes beszédben előadta a küldöttség kérelmét, mely a cs. és kir. udvari gyűjteményekben és múzeumokban levő magyar vonatkozásu történelmi emlékeknek a párii kiállítás magyar osztálya számára leendő átengedésére irányul. Beszédé-

Teli tüdővel szívtam magamba a szabad levegőt mámoros illatát s jövedelméből egy csipetnyi átragadt Lizi néniére is.

— No fekhüdjék le szépen. Itt lesz az orvos mindjárt és mit fog mondani, ha maga oly türelmetlenül viseli.

Magamra huztam a takarót, de csakhamar ismét kíváncsian ültem fel ágyamban. A szakácsné felrohant az emeletre és vad robajjal rontott be az ajtón.

— Lizi néni, Lizi néni . . . a leánya . . .

— Mi történt? az istenért . . .

Ódafutott a szakácsnéhoz, két karját megragadta csuklójánál és vad erővel szoritotta.

— Mondja az istenért, mi történt?

A szakácsné a mellére horgasztotta fejét és iparkodott szomorú képet vágni a szomorú birhez.

— Meglötöte magát. Meghalt . . . Rettentő izgalommal vártam, hogy mi történik.

Lizi néni arca eltorzult, ránczos vén ajkai köré valami örületes vonást rajzolt a belső gyötörődés. Nézett a szakácsnéra bárgyuan, értelmetlenül. Annak a tanácstalan arczától alighanem megjijedt, mert megfordult és két vézna karját oda támasztva a falnak, faldokló sirásba tört ki.

Egy perczig sem tartott az egész. Megtörtölte a szeméit, odajött hozzám, megigazította a takarómat és friss borogatást tett a homlokomra.

ben kiemelte, hogy a magyar pavillon díszterme, mely reprezentációs célokra is fog szolgálni, a magyar huszárság történetét és jelölését a magyar huszárságnak a külföldi huszárgökök alakulására való hatását fogná feltüntetni. Ő Felsége válaszában kegyesen biztosítva a küldöttséget, hogy a kérelemnek szívesen tesz eleget, a magyar huszárság kiállítási tervezetének részletei felől küönös érdeklődéssel kérdezősködött és a tervezetet látható örömmel és meglepéssel hallgatta végig. Széchenyi Béla gróf ezután bemutatja a küldöttség tagjait mire ő Felsége megjegyezte, hogy mindannyian régi ismerősök már. A király mindnyájukat megszólítással tüntette ki és a küldöttséget kegyesen elbocsátotta.

— **A francia köztársaság új elnöke.** Faure Felix Francois hűlt tetemei ravatalon fekszenek még s a francziák máris megválasztották az új köztársasági elnököt. Most vasárnap történt meg a választás két jelölt *Loubet* és *Meline* között. *Loubet* lett a győztes, amennyiben 480 szavazatot kapott *Meline* 270 szavazata ellenében. *Loubet* megválasztása Franciaország zilált helyzetét csak zavarosabbá teszi. A panama pör s a filozofia, melynek sok jelét adta, nagyon kompromitálják s *Loubet* megválasztása az orosz-francia szövetségre éppen ezek miatt egyáltalán nem volt szerencsés politikai cselekedet. *Loubet* megválasztása valósággal kihívása a francia katolikus egyháznak, melylyel szemben *Loubet* mindenkor kimutatta barátságát indulatát. *Loubet* Emil 61 esztendősen ember. Mint ügyvéd kezdte meg működését a közeletben s 1876-ban jutott a kamarába, mint taja a republikánus balpártnak. 1887-ben talált lett Tirard kabinetjének s 1892-ben ő alakította meg a kabinetet mint Constans utódja. Kabinetjét a Panama-ügyben vezetett vizsgálót bukatta meg. A nacionalista lapok hevesen támadják már az új elnököt s panamistá, Dreyfusista alaknak mondják s föllevenitük a hirdetőt vált *Arton* ügyét, akinek a letartóztatását állítólag *Loubet* hiúsította meg. — *Faure* Felix temetése február 23-án lesz. A holttestet a Notre-Dame-templomban beszentelik s nagy polgári- és katonai díszsel viszik a Pere-Lachaise temetőbe a Faure-család sírboltjába.

— **Elhunyt főhercegnő.** *Mária Immaculata* főhercegnő, aki hetek óta betegben feküdt, e hó 19-én 55 éves korában elhunyt. Közeli érzésvén utolsó perceit magához hívatta gyermekeit: *Mária Terézia* főhercegnőt, *Lipót Szalvátort* és *Ferenc Szalvátort* főhercegeket, *Karinát Mária Immaculatát* és *Mária Immaculatát Rajneria* főhercegnőket, kiktől megható gyöngédséggel elbúcsuzott. Hívatta továbbá gyónatóját és és a hitattal fölvette a haldokló szentségeit, majd alkalmazottainak és szolgáinak mondott köszönetet megbízható hűségükért. Nem sokára aztán megváltotta szenvedéseitől a halál. A megboldogultért legfelsőbb rendeletre e hó 23-án kezdődik az udvari gyász s 16 napig tart.

A belvárosi kath. kör f. hó 26-án délután 5 órakor, a cisztercita rend főgymnasiumának dísztermében felolvasást rendez következő másorral: 1. *Chojain* 3-ik balladája; zongorán előadja: Schwarzbach Flóra kisasszony. 2. „Égés és világítás“. Ismereti Weber Márton cist. r. áldozár és főgymnasiumi tanár. 3. „Ave mundi spes“. Hofbauer Ignácztól: Férfi négyes, előadja a kath. kör énekara, dr. Kneifel Ferencz székesgyházi karagya vezetése mellett.

— **Vásár.** Tegnap folyt le igen élénk látogatottság mellett a böjti vásár, melynek élénksége ugyszólván szokatlan nagy volt, mi pedig ezen első vásárnál nem igen szokott megtörténni. Lehet azonban, hogy ezt a szokatlan, ugyszólván tavaszi szép idő okozta, melyet a Teremtő ez alkalommal élvezni engedett. Elvezte is volna mindenki, kit a család napfény az

utczára csábított, ha kivált a városi magisztrátusnak lett volna egy kis gondja legalább a föntcizán az alkalommal felolvasására. Mert így a szép időt a kocsi által felvert por élvezhetetlenné tette. Vásárról-vásárra bebonyosodik, hogy a vásártér kérdését rendezni kell, mert hogy a vásártér, különösen a lóvásártér nem marachat a város kellő közepén. Az egészségügyi szempontot kell itt figyelembe venni, nem a vásártér környékén levő boltok és vendéglők érdekeit. Aztán még ha volna a mostani vásártér vezető utak! De hiszen minden kocsi, mely az alsó-városból, meg a palotaváros felől jön a vásárra, a föntcizán kell végig haladnia, okozva ezáltal óriási port, hátrahagyva tetemes piszkot és hozva semmi hasznot. Szeretnénk mihamarabb üdvözölni azt a férfit, ki olyan alakban veti fel a vásártér rendezésnek kérdését, hogy azt a megvalósuláshoz legalább egy lépéssel közelebb hozza és szeretnénk mihamarabb megérni azt a közgyűlést, mely azt megszavazza. Addig tűnjünk, mert a türelem rőzsát, e téren azonban legfeljebb — tüdőbajt terem. — A tegnapi vásár élénksége leginkább a marhavásártól illeti, érte a ló és szarvasmarha vásárt, hol nagy volt evaránt egy kereslet, mint a kínálat. A kirakódó vásárban csak a kisebb gazdasági szerekben, fa-cikkkekben volt nagy választék. Rubás sátrak alig állottak fenn, ezeknek a szerepe különben lassanként el is vesztí jelenlőségét. Az élénkségről szólva, nem szabad a hajóhintákról sem megfeledkezni, melyek lassanként átvéve a körhinták szerepét, fokozatosan nagyobb keletnek örvendeznek nemcsak a bevándorolt leányok, legények, de a helyi dézsahölgyek és hadiak részéről is. — Még egy szavunk volna a vásártérre s ez az illeti azon szerencsétlen embertársainkat, kiket a kegyetlen sors testükre nézve kisebb nagyobb fogyatékosággal vert meg. Ezek ugyszólván kihalást rendeznek vásár alkalmánál az emberi élet nyomorúságos oldalairól. Ha nem vadjoljuk az itéző köröket, a rendőrséget azért, hogy ezt megengedi, csak azért tesszük, mivel jöbbszeműleg vélnék eljárni akkor, mikor ezen nyomorultak szemléltetése által az emberiséget a jótékonyág gyakorlására akarja ösztönözni és arra figyelmeztet, hogy „ma nekem, holnap neked“, mindenkit érhet baleset. Szeretnénk azonban az ily módon való figyelmeztetést utóljára hagyni s csak akkor alkalmazni, mikor már annyira kihál az emberekül a jótékonyág érzete, hogy ezen végző, ezen legdrasztikusabb módszerhez kell folyamodni annak felkeltése végett.

— **Jótekonny pénzüzetek.** A belvárosi kisdodóvó intézet a székesfejvári pénzüzetek jóvoltából újabb adományokban részesült legutóbb. A székesfejvári takarékpénztár ugyanis 30 frtot, a Fejérmegyei takarékpénztár 30 frtot, s a székesfejvári kereskedelmi bank 15 frtot adományozott az óvó céljaira, mely adományokért az intézet elnöksége ez uton mond hálás köszönetet.

— **A sorozás elhalasztása.** *Fejérváry Géza* báró honvédelmi miniszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melylyel a sorozást bizonytalan időre elhalasztja. A rendelet így szól: „Az 1899. évi újonczozási előmunkálatok foganatosítása tárgyában, a mult 1898. évi szeptember hónap 6-ikáról 59.000 sz. a. kiadott körrendeletem kapcsán és a minisztertanács határozata alapján, ezennel elrendelem, hogy az idei fősorozás egyelőre és további rendeletemig elhalasztassék. Erről a sorozási járástiszviselők azonnal értesítendők.“ E körrendelet folytán Fejérmegye s Székesfejvár város törvényhatósága már megtette a szükséges intézkedéseket. Minden hadköteles aki sorozásra volt beidézve értesítést kap, hogy az idézésében jelzett napra nem kell megjelennie, miután a sorozást nem tartják meg. A továbbiakról újabb értesítés, illetve behívás fogja a hadköteleseket tájékoztatni. A sorozó járá-

sokba kirendelt csendőrség is berendeltetett már s a főszoigabírók intézkedtek, hogy az összes községekben közhírré tétessék a sorozást elhalasztó miniszteri körrendelet. A hirtelen megváltozott politikai helyzet persze csaknem illuzóriusokká tette ez intézkedéseket, mert hisz néhány napmulva rendben leszünk, amikor mi sem áll majd utjában a sorozásnak.

— **Furfangos tolvajok.** *Szomor János locsberényi* lakos panaszoja a rendőrségnél, hogy a vásár alkalmával két ismeretlen egyén furfangos módon ellopta 47 frtját. A lopást a következőképp adja elő. Bejött a vásárra és mivel borjakat akart vásárolni, megüzött többet a marhavásárban. Ekközben egy 35-40 évesnek látszó magas terméű, sovány szőke, hamu színű kabátot viselő egyén jött feléje és hívta őt, hogy majd mutat neki szép borjakat. Elindultak együtt, mikor elhalad mellettük egy negyven év körüli ember és eljött pénztárcáját. Az ismeretlen felveszi és felszólítja *Szomort*, hogy menjen be vele a körház kertje, hol meg fognak a pénzen osztozkodni. *Szomor* be is ment az ismeretlennel, mikor csakhamar ott termelt a pénztárcáját elvezett egyén és követelte rajtuk 800 frtot tartalmazó pénztárcáját. Az ismeretlen, ki *Szomor*t becsapta, tagadta, hogy náluk idegen pénztárcza volna, de a károsít nem nyugodott és elkezdte *Szomort* motozni. *Szomor* egyik zsebében megtalálta *Szomornak* egy zsebköla két ötöt pénzt s azt a földre dobta e szavakkal: „Ez nem az enyém, de annak is nála kell lenni.“ Meg ez így motozta *Szomort*, azalatt a másik felvette *Szomor* pénzes zsebköját, kivette belőle a 47 frtot és egy darab követ dugott a helyébe, ő maga pedig elsompolygott. Mikor pedig a másik család elvégezte a motozást és szentesen elpatolgott, *Szomor* felvette a földről pénzes zsebköját, de szomoruan tapasztalta a 47 frtnak követ valását.

— **A csaszai választás utójátéka.** A második csaszai választásból kifolyólag *Rada* főszoigabíró hivatalos jelentése alapján tudvalevőleg bünpört indítottak *Itakoszy István* és *Zneskál Zoltán* néppárti képviselő ellen hatóság elleni erőszak s becsületsértés vádját emelvény ellenük. A három napig tartó végtárgyaláson elhangzott tanu vallomások után mindenki azt várta volna, hogy a bíróság teljes elégtételt nyújt a politikai okokból megburult képviselőknek, de ez nem következett be. A bíróság általános megjelésre a nevezett képviselőket a hatóság elleni erőszak s a nyilvános becsület sértés vétségében vétkesnek mondván ki, őket egyenkint 14 napi fogházra és 100 100 forint pénzbírságra ítélte, valamint a községekben is elmarasztalta. A pozsonyi ítélő tábla ez odiosus ügygyel a napokban foglalkozott s alaposan megváltoztatta az elsőfoku ítéletet. Az ítéletnek a pézübüntetés és a perkötségek megfizetésére vonatkozó részét fentartotta ugyan, de a szabadságvesztésre vonatkozó részt egyszerűen eljettette. Most még a kuria döntésére vár az ügy.

— **A borhamisító Armuth ügye** ma került ismét az első foku hatóság ítélőszéké elé. Ma délután kezdtek meg 2 órakor a tárgyalást, mely előre láthatólag a késő esti órákig el fog tartani. A tárgyaláson jelen vannak *Reč* István rendőrfőkapitány, a borellenőző bizottság, annak ügyvédje dr. *Csöppenszky Mihály*, továbbá a vádlott *Armuth* és védője dr. *Krausz* Zsigmond ügyvéd.

— **Felolvasás.** A felsővárosi kath. körber f. hó 25-én, azaz szombaton este 6 órakor *Szörády Gyula* kaplán fogja az utolsó és bezáró felolvasást tartani, mely e helyen is a tagok tudomására adatik.

— **Halva talált asszony.** *Özvegy Gazdag József*né, *Reseta-utczai* lakos, már régebben szívbjában és vízbetegségben szenvedett, de

ben kiemelte, hogy a magyar pavillon diszterme, mely reprezentációs célokra is fog szolgálni, a magyar huszárság történetét és jelölését a magyar huszárságnak a külföldi huszárgalakulására való hatását fogná feltüntetni. Ő Felsege válaszában kegyesen biztosítva a küldöttséget, hogy a kérelemnek szívesen tesz eleget, a magyar huszárság kiállítási tervezetének részletei felől kü önös érdeklődéssel kérdezősködött és a tervezetet látható örömmel és meglepéssel hallgatta végig. Széchenyi Béla gróf ezután bemutatja a küldöttség tagjait mire ő Felsege megjegyezte, hogy mindannyian régi ösmérsők már. A király mindnyájukat megszólítással tüntette ki és a küldöttséget kegyesen elbocsátotta.

— **A francia köztársaság új elnöke.** Faure Felix Francois hült tetemei ravatalon fekszenek még s a franciák máris megválasztották az új köztársasági elnököt. Most vasárnap történt meg a választás két jelölt *Loubet* és *Meline* között. *Loubet* lett a győztes, amennyiben 480 szavazatot kapott *Meline* 270 szavazata ellenében. *Loubet* megválasztása Franciaország új állást helyzetét csak zavarosabbá teszi. A panama pör s a filozofiaság, melynek sok jelét adta, nagyon kompromitálják s *Loubet* megválasztása az orosz-francia szövetségre éppen ezek miatt egyáltalán nem volt szerencsés politikai cselekedet. *Loubet* megválasztása valósággal kihívása a francia katholicus egyháznak, melylyel szemben *Loubet* mindenkor kimutatta barátságát. *Loubet* Emil 61 esztendősen ember. Mint ügyvéd kezdte meg működését a közéletben s 1876-ban jutott a kamarába, mint taja a republikánus balpártiak. 1887-ben tagja lett Tirard kabinetjének s 1892-ben ő alakította meg a kabinetet mint Constans utódja. Kabinetjét a Panama-ügyben vezetett vizsgálat buktatta meg. A nacionalista lapok hevesen támadják már az új elnököt s panamistát, Dreyfusista alaknak mondják s fölelevenítik a hírhedt vált *Arton* ügyét, akinek a letartóztatását állítólag *Loubet* hiúsította meg. — *Faure* Felix temetése február 23-án lesz. A holttestet a Notre-Dame-templomban beszentelik s nagy polgári- és katonai díszsel viszik a Pere-Lachaise temetőbe a Faure-család sírboltjába.

— **Elhunyt főhercegnő.** *Mária Immaculata* főhercegnő, aki hetek óta betegen feküdt, e hó 19-én 55 éves korában elhunyt. Közéledni érzéven utolsó perceit magához hívatta gyermekeit: *Mária Terézia* főhercegnőt, *Lipót Szalvátort* és *Ferenc Szalvátort* főhercegeket, *Karolina Mária Immaculatát* és *Mária Immaculatát Rajnériát* főhercegnőket, kiktől megható gyöngédséggel elbucszott. Hivatta továbbá gyóntatóját és és a hitattal fölvetve a haldoklók szentségeit, majd alkalmazottainak és szolgáinak mondott köszönetet megbízható hűségükért. Nem sokára aztán megváltotta szenvedéseitől a halál. A megboldogultért legfelsőbb rendeletre e hó 23-án kezdődik az udvari gyász s 16 napig tart.

— **A belvárosi kath. kör f. hó 26-án délután 5 órakor, a cisztercita rend főgymnasiumának disztermében felolvasást rendez** következő műsorral: 1. *Chojoin* 3-ik balladája; zongorán előadja: *Schwarzbach* Flóra kisasszony. 2. „Égés és világitás“. Ismerteti *Weber Márton* cist. r. áldozár és főgymnasiumi tanár. 3. „Ave mundi spes“. Hofbauer Ignácztól: Férfi négyes, előadja a kath. kör énekkara, dr. *Kneifel Ferenc* székesgyházi karnagy vezetése mellett.

— **Vásár.** Tegnap folyt le igen élénk látogatottság mellett a bőjti vásár, melynek élénksége ugyszólván szokatlan nagy volt, mi pedig ezen első vásárnál nem igen szokott megtörténni. Lehet azonban, hogy ezt a szokatlan, ugyszólván tavaszi szép idő okozta, melyet a Teremtő ez alkalommal élvezni engedett. Elvezte is volna mindenki, kit a család napfény az

utczára csábított, ha kivált a városi magisztrátusnak lett volna egy kis gondja legalább a főutcának az alkalommal felbecsülésére. Mert így a szép időt a kocsi által felvert por élvezhetetlenné tette. Vásárról-vásárra bebizonyosodik, hogy a vásártér kérdését rendezni kell, mert hogy a vásártér, különösen a lóvásártér nem marochat a város kellő közepén. Az egészségügyi szempontot kell itt figyelembe venni, nem a vásártér környékén levő boltok és vendéglők érdekeit. Aztán még ha volna a mostani vásártérre vezető utak! De hiszen minden kocsinak, mely az alsó-városból, meg a palotaváros felől jön a vásárra, a főutcán kell végig haladnia, okozva ezáltal óriási port, hátrahagyva tetemes piszkot és hozva semmi hasznot. Szeretnénk mihamarabb üdvözölni azt a férfut, ki olyan alakban veti fel a vásártér rendezésnek kérdését, hogy azt a megvalósulásához legalább egy lépéssel közelebb hozza és szeretnénk mihamarabb megérni azt a közgyűlést, mely azt megszavazza. Addig tűnjünk, mert a türelem vásártérre vezető utak! A kirakodó vásárban csak a kisebb gazdasági szerekben, fa-cikkben volt nagy választék. Ruhás sátrak alig állottak fenn, ezeknek a szerepe különben lassanként el is vesztí jelenlétét. Az élénkségről szólva, nem szabad a hajóhintákról sem megfeledkezni, melyek lassanként átvéve a körhinták szerepét, fokozatosan nagyobb keletnek örvendeznek nemcsak a bevándorolt leányok, legények, de a helyi dézsahölgyek és hadiak részéről is. — Még egy szavunk volna a vásártérre s ez illeti azon szerencsétlen embertársainkat, kiket a kegyetlen sors testükre nézve kisebb nagyobb fogyatékossággal vert meg. Ezek ugyszólván kiállításra rendeznek vásár alkalmával az emberi élet nyomorúságos oldaláról. Ha nem vádoljunk az intéző körököt, a rendőrséget azért, hogy ezt megengedi, csak azért tesszük, mivel jóbiszemüleg vélnék eljánni akkor, mikor ezen nyomorultak szemléltetése által az emberiséget a jótékonyág gyakorlására akarja ösztönözni és arra figyelmeztet, hogy „ma nekem, holnap neked“, mindenkit érhet baleset. Szeretnénk azonban az ily módon való figyelmeztetést utoljára hagyni s csak akkor alkalmazni, mikor már annyira kihát az emberekből a jótékonyág érzete, hogy ezen végső, ezen legdrasztikusabb módszerhez kell folyamodni annak felkeltése végett.

— **Jótékony pénztintézetek.** A belvárosi kisdodóvó intézet a székesfejérvári pénztintézetek jóvoltából újabb adományokban részesült legutóbb. A székesfejérvári takarékpénztár ugyanis 30 frtot, a Fejérmegyei takarékpénztár 30 frtot, s a székesfejérvári kereskedelmi bank 15 frtot adományozott az óvó céljaira, mely adományokért az intézet elnöksége ez uton mond hálás köszönetet.

— **A sorozás elhalasztása.** *Fejérváry Géza* báró honvédelmi miniszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melylyel a sorozást bizonytalan időre elhalasztja. A rendelet így szól: „Az 1899. évi ujonczozási előmunkálatok foganatosítása tárgyában, a mult 1898. évi szeptember hónap 6-ikáról 59,000 sz. a. kiadott körrendeletetm kapcsán és a minisztertanács határozata alapján, ezennel elrendelem, hogy az idei sorozás egyelőre és további rendeletemig elhalasztassék. Erről a sorozási járástiszviselők azonnal értesítendők.“ E körrendelet folytán Fejérmegye s Székesfejérvár város törvényhatósága már megtette a szükséges intézkedéseket. Minden hadköteles aki sorozásra volt beidézve értesítést kap, hogy az idézésében jelzett napra nem kell megjelennie, miután a sorozást nem tartják meg. A továbbiakról újabb értesítés, illetve behívás fogja a hadköteleseket tájékoztatni. A sorozó járá-

sokba kirendelt csendőrség is berendeltetett már s a főszozgatibírók intézkedtek, hogy az összes községekben közhírré tétessék a sorozást elhalasztó miniszteri körrendelet. A hirtelen megváltozott politikai helyzet persze csaknem illuzóriusokká tette ez intézkedéseket, mert hisz néhány nap múlva rendben leszünk, amikor mi sem áll majd utjában a sorozásnak.

— **Furlangos tolvajok.** *Szomor János lovasberényi* lakos panasolja a rendőrségnél, hogy a vásár alkalmával két ismeretlen egyén furlangos módon ellopja 47 frtját. A lopást a következőképp adja elő. Bejött a vásárra és mivel borjúkat akart vásárolni, megnezett többet a marhavásárban. Elközben egy 35-40 évesnek látszó magas természetű, sovány szöke, hamu színű kabátot viselő egyén jött feléje és hívta őt, hogy majd mutat neki szép borjúkat. Elindultak együtt, mikor elhalad mellettük egy negyven év körüli ember és eljött pénztárczáját. Az ismeretlen felveszi és felszólítja *Szomort*, hogy menjen be vele a korbáz kertje, hol meg fognak a pénzen osztozkodni. *Szomor* be is ment az ismeretlenel, mikor csakhamar ott termett a pénztárczáját elvesztett egyén és követelte rajtuk 800 frtot tartalmazo pénztárczáját. Az ismeretlen, ki *Szomort* becsúta, tagadta, hogy náluk idegen pénztárcza volna, de a károsult nem nyugodott és elkezdte *Szomort* motozni. *Szomor* egyik zsebében megtalálta *Szomor*nak egy zacskóba kötött pénzt s azt a földre dobta e szavakkal: „Ez nem az enyém, de annak is máia kell lenni.“ Meg ez így motozta *Szomort*, azalatt a másik felvette *Szomor* pénzes zacskóját, kivette belőle a 47 frtot és egy darab követ dugott a helyébe. Ő maga pedig elsompolygott. Mikor pedig a másik család elvégezte a motozást és szinten elparolgott, *Szomor* felvette a földről pénzes zacskóját, de *Szomor*nan tapasztalta a 47 frtnak kövé valását.

— **A csaszai választás utójátéka.** A második csaszai választásból kifolyólag *Rada* főszozgatibíró hivatalos jelentése alapján tudvalevőleg bünpört indítottak *Rakocsy István* és *Zmeskál Zoltán* léppárti képviselő elleni erőszak s becsületsértés vádját emelvény ellenük. A három napig tartó végtárgyaláson elhangzott tanu vallomások után mindenki azt várta volna, hogy a bíróság teljes elégtételt nyújt a politikai okokból meghurcolt képviselőknek, de ez nem következett be. A bíróság általános meglepetésre a nevezett képviselőket a hatóság elleni erőszak s a nyilvános becsület sértés vétségében vétkesnek mondván ki, őket egyenkint 14 napi fogházra és 100 forint pénzbírsággal ítélte. valamint a költségekben is elmarasztalta. A pozsonyi ítélő tábla ez odózus ügygyel a napokban foglalkozott s alaposan megváltóztatta az elsőfoku ítéletet. Az ítéletnek a pézshüztetés és a perköltségek megfizetésére vonatkozó részét fentartotta ugyan, de a szabadságvesztésre vonatkozó részt egyszerűen elejtette. Most még a kuria döntésére vár az ügy.

— **A borhamisító Armuth ügye** ma került ismét az első foku hatóság ítélőszéke elé. Ma délután kezdtek meg 2 órakor a tárgyalást, mely előre láthatólag a késő esti órákig el fog tartani. A tárgyaláson jelen vannak *Rei* István rendőrfőkapitány, a borenellenőző bizottság, annak ügyvédje dr. *Csöppenszky Mihály*, továbbá a vádlott *Armuth* és védője dr. *Krausz Zsigmond* ügyvéd.

— **Felolvasás.** A felsővárosi kath. körben f. hó 25-én, azaz szombaton este 6 órakor *Szörády Gyula* kaplán fogja az utolsó és bezáró felolvasást tartani, mely e helyen is a tagok tudomására adatik.

— **Halva talált asszony.** Özvegy *Gazdag* József, *Reseta-utczai* lakos, már régebben szívbjában és vizebetegségben szenvedett, de

azért még mindig fennjárkált. Vasárnap délelőtt leánya kereste őt, de nem találta, mert ajtaja zárva volt. Gazdagné leánya az ajtónál különös szagot érzett, felfeszítették az ajtót s az ágyban halva találták meg Gazdagnét, már feloszlásnak indulva. A helyszínen megjelent Réé István főkapitány és dr. Bierbauer Victor főorvos, ki konstatálta, hogy Gazdagnének szívszélküdés okozta halálát mintegy másfél nappal előbb, s így vagy péntek este, vagy szombat reggel. Temetése hétfőn délután ment vége az ismerősök nagy részvéte mellett.

— **Kanyaró.** Az öreg-utcai iskolában a gyermekek között kiütött a kanyaró oly nagy mérvben, hogy a hatóság kénytelen volt az előadásokat a legnagyobb szorgalmi idő dacára is 14 napra, egész március 6-ig beszüntetni.

— **Adományozás.** A „Székesfehérvári és Fejérmegyei Takarékpénztár” az is 25—25 forintot s a „Keresk. Bank” pedig 30 frt segély összeget juttatott a székesfehérvári önk. tüzoltó egyesületnek. A fentnevezett pénz intézetek vezetőségének ez uton is hálás köszönetet mond a jótékony adományozásért az elnökség.

— **Lopások.** Br. Mansdorf Géza Velenczéhez tartozó *tükörös* pusztaján a bezárt kukoricza göréből a zár befeszítése után 50 zsák csöves tengerit elloptak 36 frt értékben. A lopást Varga István *tükörös-pusztai* lakos, éjjeli őr jelentette fel. Tettesekül Moharos János, Moharos Sándor, Moharos István, Varga József és Récz József *idősebb* lakosokat gyanúsítják, habár a tettet eddig még nem sikerült egészen rájuk bizonyítani, mivel az ellopott kukoriczát részint a magukéval összekeverték. A nevezetteket lopás alapos gyanújért, feljelentették a helybeli kir. törvényszéknek. — Pöcz István *falubathlyáni* lakos udvaráról elloptak egy darab gerendának való akáczát 2 frt érteken. A tettes Komját József *falubathlyáni* lakos.

— **Tűz.** Szeréglyesen f. hó 17-én d. u. 1/2 órakor kigyulladt Krausz Bernát tulajdonát képező mosókonyha teteje. A tűz gondatlanságból eredt, melyért Jurics János ottani kömvést vádolják, ki a kémény bemalterozását nem jól végezte s így a szikrák a lyukakon keresztül a tetőre pattogtak. Nagyobb kár különben nem esett, az épület biztosítva volt.

— **Bosszuálók.** F. hó 19-én Lovasberényben Hartal János ottani lakos bevverte Orosi István házában ablaküveleit bosszúból, mivel már régebben nem viseltettek valami tulságos nagy rokonszenvenvel egymás személyét illetőleg. Hartalt feljelentették a helybeli kir. törvényszéknek.

— **Czipész a szinpadon.** Hogy egy czipész vagy csizmadia alakja valamely darabban megörökítve, színész képében jelen meg a szinpadon, az mindennapi dolog, de hogy egy valódi, egy echt czipész kerül a szinpad deszkáira, az nem igen sokszor szokott megtörténni. Kivétekelőképen azonban mégis megtörtént és pedig városunk szent falai közt lévő Thalia csarnokában. Nemes István selyem-utca 17. szám alatt lakó czipész a bor hatása alatt szini műélvezetre vágyott. Be is ment a szinházba, nem lévén azonban lába egyetértésben fejével, féltelenül a szinpadra tévedt be. A tüzoltó figyelmeztette őt, hogy itt nincsen számára hely, mire ő gilyelme részeg fölvel gorombászkodni kezdett. Természetesen kilyebbitették s a rendőrség 2 frt belépő díjat fizettetett vele.

— **Gazdaasszonyi állást** keres egy tisztességes katolikus nő vidéken papiháznál, aki teljesen jártas a házi gazdaság vezetésében. Miután teljesen független, állását bármikor elfoglalhatja. Ezíne meg tudható lapunk kiadóhivatalában.

Szinház.

Szombat február 18. Ismét Audran új operetteje, a *Baba* került színpadra, melynek a legnagyobb közönség előtt, mit pedig a vásár alkalmával éppen nem lehetett várni. Lehet, hogy

a darab nem éppen tisztes hire tartott vissza sokakat az előadástól, habár holmi kihagyásokkal és rövidítésekkel igyekeztek a pikantériát, a kétértelműséget néhány fokkal lejjebb szállítani. Magáról az előadásról ugyanazt írhatjuk, mit a csütörtöki előadásról írtunk, mikor először került színpadra a *Baba*. Dicsérrel kell megemlékeznünk ez alkalommal is Pesti Kálmánról, Szilágyi Dezsőről, továbbá Felhő Rózsiról és H. Lévai Bertáról, kik ügyes játékkal és énekszámokkal igyekeztek a közönség tapsait kiérdemelni.

Vasárnap, február 19-én két előadás volt. Délután Géczy népszínműve: a *Gyimesi vadvirág* került színpadra. Daczára a zónaelőadásnak s a kisszámú publikumnak, az előadás elég ügyesen és jól ment. A közönség jól mulatott Dobó Sándor (Törpe Csura, harangozó) és Pesti Kálmán (Marczi) alakításán. Jók voltak a vőfélyek Madus Pista meg Kardos Ede. A közönség hosszantartó tagssal jutalmazta meg H. Lévai Bertát, Felhő Rózsit és Arkossy Vilmost, kik a darabban előforduló szép magyar dalokat énekelték.

Este rendes helyarákkal az *Aranylakodalmom*, *Beöthy és Rákosi* látványos alkalmi színműve került színpadra. A darabot volt alkalma közönségünknek Szalkay társulatától is láthatni s talán ez az oka, hogy a darab nem tudott elég közönséget a szinházba vonzani. Az ilyen látványos darabnak különben csak úgy van meg a kellő hatása, ha megvannak mindazok a kellékek, melyek a hatás felkeltéséhez szükségesek. Így habár Dobó igen sikerült diszleteket mutatott fel, mint pl. a *piski*-i hid képe, mégis mikor sok embert kellene szerepeltetnie, akkor feltűnik a szegénység és bebizonyosodik az, hogy ilyen darabok előadására a vidéki szinpadok nem a legalkalmasabbak. A szereplők közül dicsérrel kell megemlékeznünk Tóth Ilonáról, ki igen jó alakítást mutatott be Koltai menyasszonya, majd mint Koltai neje szerepében. Igen sikerült volt Dobó Krausz bácsija és Szilágyi Dezső Mikulákja. Arkossy Vilmos azonban „Oroszok a Hortobágyon” című képben nagyobb animoval is játszhatott volna.

Hétfő, február 20. A talmi hercegnő operett zónaelőadás volt félhelyarákkal, de a szinház még sem telt meg. No nem sokat veszítettek, akik elmulasztották megnézni ez operettnak csutolt üres semmiséget. Se zene se mese, mindentűl közhely muzsikában egy mint prózában. Az előadók ugyan megtettek minden tőlük telhetőt, hogy valamit csináljanak a semmiből, de a fáradtság hasztalan volt. Felhő Rózi ügyes és kedves volt az együgyű paraszt menyecske szerepében. Határozottan azt tapasztaljuk, hogy ez a kisszenny igazán csak akkor kedves, amikor nem iparkodik nagyon, hogy azzá legyen. H. Lévai Berta a nála megszokott temperamentummal csintalanzkodott a hercegnő szerepében, aki különböző alakításai után iparkodik kitapasztalni a szomszéd herceget urát (Nagy Gyula), kit vőlegényül szántak neki. Nekünk egy alázatos instáncziánk volna a herceg urhoz. Méltóztassék többféle gesztust használni annál a kettőnél, a melyben gyönyörködünk az egész estén át. Igaz ugyan, egy herceghez nem méltó a hadonászás, de sziveskedjék meggondolni, hogy ő egyuttal szerelmes lovag is, s egy primo amorosnak talán mégis csak több gesztussal kell működnie kettőnél. Egyebekben kitűnő volt Nagy Gyula ur s bizonyára szépen is énekelt, de mi nem hallottuk, mert az a fránya zenekar elnyomta a hangját. Valószínűleg ellensége a karmester. A többi szereplők is megtettek annyit, amennyi egy zónaelőadásához elegendő.

Ma este Milöcker kitűnő operetteje, a *Koldus diák* kerüli színpadra.

HETI MŰSOR:

Szerda: *A katonák*, színmű.
Csütörtök: *A búvós vadász*, opera.
Péntek: *Nap és hold*, operett.
Szombat: *Operabál*, operett.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Veritas. Sorai se meg nem leptek se meg nem bosszantottak bennünket. Ezer meg ezer olyan alakot ismerünk, mint a milyen Ön. Tisztelt ur, Önnek bizonyára van egy kormánypárti lapjazzsurnálja s abból meríti a politikai ismereteit és nézeteit. Amit az az újság ír, azt tartja színtnek, igaznak, helyesnek, s ez természetes is olyan embernél, akinek szellemi képessége nem elegendő arra, hogy emancipálja magát a mások által rákötött dolgok alul s önálló véleményt, nézetet alkosson magán! olyas valamiről, ami fölülmúlja a képzeletét. Ez enyhítő körülmény figyelembe vételével! megbocsájtsuk Önnek, hogy csak úgy per „kotnyeleskedő pupocskák” beszél olyan alakjairól a társadalomnak, akiknek már csak a pusztá léte is százezreket többet ér az Ön élete egész működésénél, ha ilyenről egyáltalán szó lehet. Hátha még arról beszélne, hogy mi mindent végez az a „kotnyeleskedő papocskák”, mely sokoldalulag működik s mily áldásos munkálkodásnak az eredménye! Ön persze szentil meg van arról győződve, hogy a pap működése a misemondáson túl megszűnik. Ugyan legyen szerencsénk egyszer, látogasson meg bennünket, szivesen megismertetjük Önt a katolikus pap hivatásával s az ezzel járó bizony-bizony nagykiterjedésű munkákkal. Annyi bizonyos, hogy ha egy „kotnyeleskedő papocskák” annak idején belekotnyeleskedett volna az Ön vallás-erkölcsi nevelésébe, nem volna most okunk enyhítő körülményeket keresni az ön színtalmas tévelygéséi kimentésére. Az ügyefogyottak ne támadjanak, hanem támogatást keressenek! K. S. Az nem kell, csak erkölcsi bizonyítvány s végzett tanulmányairól szóló bizonyítvány. **Vuncsi.** Levél!!! Millió.

Felölös szerkesztő: **Báró Proff Kocsárd.**

NYILT-TÉR.*

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes
savanyuvíz

NYÁLKAOLDÓ HATÁSÁNÁL FOGVA A
TÜDŐ, GYOMOR ÉS HUGYHÓLYAG

+++ BANTALMAKNÁL +++

47. 0—12 LEGJOBAN AJÁNLVA!

MINDENÜTT KAPHATÓ!

* E rovatban közöltékért teletelőséget nem vállal a szerkesztőség.

MEGHIVÓ.

A SZÉKESFEJÉRVÁRI IFJUSÁGI ZENEKAR

Norvath Lajos karmester vezetésével

1899. évi február hó 23-án és ezentul minden csütörtökön!

ALULIRT KOSSUTH-UTCZAI
KÁVÉHÁZBAN

Zene hangversenyt

tart,

melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja

Trummer Sándor

kávéház tulajdonos

162. 1—1.

Kezdeté 8 órakor.

Szabad bemenet.